

Daukantiečių žodis

Papilės Simono Daukanto gimnazijos laikraštis

2011 gruodis

Ingrida Vaitkevičiūtė ir Lolita Miliešiūtė, IIIa klasė

- **Gerbiamas Direktoriau, prašytume trumpai apibūdinti dabartinę mūsų gimnaziją: jos materialiuosius ir žmogiškuosius išteklius.**

Svarbiausi yra žmogiškieji ištekliai. Džiaugiamės, kad mūsų abiturientai sėkmingai laiko brandos egzaminus ir siekia tolesnio mokymosi, kad nuolat tobulinasi gimnazijos mokytojai, kelia savo kvalifikaciją, atestuojasi aukštesnei profesinei kategorijai. Nuo 2011–09–01 parengtas ir pritaikytas naujas gimnazijos vidaus struktūros ir valdymo modelis. Ikimokyklinio ugdymo skyriuje „Kregždutė“ nuo 2011–09–01 pertvarkytas ugdytinių maitinimo organizavimas, leidęs atsisakyti kelių etatų. Gimnazijos bendruomenė dalyvavo svarbiuose ir naudinguose projektuose: ŠMM, Europos ekonominės erdvės ir Norvegijos finansinių mechanizmų projektų rengimo fondas, „Technologijų, menų ir gamtos mokslų mokymo infrastruktūra“. Modernizavome kabinetus: aprūpinome kompiuterine technika, interaktyviosiomis lentomis, pakeitėme šviestuvus ir t.t. Renovuotas gimnazijos pastatas.

- **Ką norėtumėte pakeisti mūsų gimnazijoje? Kokių pokyčių sieksite 2012 metais?**

Išsikvojome, kad stadionas būtų aptvertas ir kad būtų uždėti guminiai bėgimo takai. Pernai metais į gimnazijos modernizavimą įdėjome virš 100 000 Lt, šiais metais įdedame vėl apie 50 000 Lt. Kairiškių skyriui gavome kitą autobusą. Atnaujinome pirmo ir antro aukšto fojė. Interaktyvios lentos bus vos ne kiekvienam kabinete, o viena lenta kainuoja apie 7000 Lt. Visuose kabinetuose yra įvestas internetas, visuose yra multimedija ir kompiuteriai, bus pakeisti kompiuteriai skaitykloje, norime suremontuoti fizikos ir chemijos kabinetus, toliau eilės laukia technologijų (buities) kabinetas, jau jam esame nupirkę elektrinių krosnelių, siuvimo mašinų.“

- **Ko gimnazija, Jūsų nuomone, turėtų išmokyti jauną žmogų?**

Pirmiausia būti savarankiškam, atsakingai, teisingai pasirinkti gyvenimo kelią, ugdytis bendražmogiškasias vertybes, kad išmoktų būti kultūringi, tvarkingi, mandagūs.“

- **Ar pateisina Jūsų lūkesčius savivaldos institucijos?**

Kaip jau minėjau, nuo šių metų rugsėjo pirmos dienos pakeitėme vidaus valdymo struktūros modelį. Dabar gimnazijoje yra skyriai ir jų vedėjos: pavaduotoja ugdymui – Bronislava Janavičienė, pradinio ugdymo ir pagalbos mokiniui skyrius – Vilija Perminienė, pagrindinio ugdymo ir neformaliojo švietimo skyrius – Kristina Dorofėjienė, ugdymo aprūpinimo skyrius – Justina Bučienė. Siekiame, kad kiekvienas žmogus dirbtų savo srity. Tikiuosi aktyvesnio bendradarbiavimo iš mokinių tarybos, gimnazijos tarybos narių, ypač tėvų atstovų.

- **Maloniausios ir nemaloniausios gimnazijos vadovo akimirkos.**

Maloniausios, kai viskas sekasi mokiniams, kai sėkmingai dirba visa gimnazijos bendruomenė, kai mokiniai randa bendrą kalbą su mokytojais.

Nemaloniausios... Viskas būtų kaip ir gerai, jei ne tie paauglių nesusikalbėjimai su mokytojais. Tai daro didžiulį negatyvų poveikį ir vadovui, ir mokytojui. Mokinys privalo laikytis taisyklių, nes tam ir pasirašėme sutartis.

- **Ko palinkėtumėte „Daukantiečių žodžiui“?**

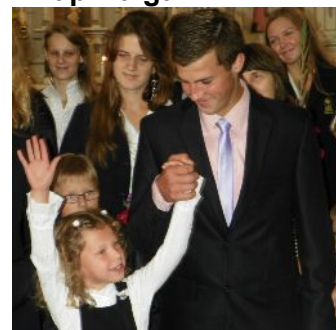
Palinkėčiau kuo dažnesnių leidinių. Dažniau rašykit, dažniau rodykit, dažniau spęskit problemas. Juk spausdintas žodis turi didelę galią. Pirmiausia reikia parodyt problemas, o paskui ieškoti sprendimo būdų. Linkėčiau aktyvesnės veiklos.

- **Jaunųjų korespondenčių komentaras:**

Nors viskas gimnazijos senbuviams atrodo įprasta, vis dėlto naujovių joje nemažai. O gimnazijos laikraštį leisime ir toliau – direktoriaus palaiminti.

Šiame numeryje skaitykite:

- I-ojo trimestro ugdymo(si) rezultatai
- Sporto pasiekimų apžvalga
- Mergaitė su akordeonu
- Dėkingi už dovanotą rudens saulę
- Nuo pagarbos Simonui Daukantui iki meilės Viljamui Šekspyrui
- Rašau merui...
- Asistentų diena
- Interviu su mokinių tarybos pirmininku Renatu Pociuvičiumi
- Vienos dienos „mokytojų“ atsiliepimai apie naują darbą
- Išvyka į Kauno muzikinį teatrą
- Interviu su krepšininkais Mantu Šidlausku ir Justu Rimkumi
- Mūsų malūnas
- Žurnalistinių tyrimų apžvalga

Trimestrą 9-10 -ais baigė:

- *Mindaugas Pundzius 6b klasė*
- *Gintarė Raudonaitytė 7a klasė*
- *Modesta Radavičiūtė Ib gimn. klasė*
- *Indrė Barkutė IIb gimn. kl.*
- *Laura Jonaitytė IIb gimn. kl.*
- *Ignė Laurynaitė 5 klasė*

Trimestrą 10-ukais baigė:

- **Henrikas Giedra 7b klasė**
- **Mantas Lapėnas 7b klasė**
- **Laura Sobutaitė Ia gimn. klasė**
- **Kotryna Narkutė 5b klasė**

Palyginimas su 2010-2011 mokslo metų I – uoju trimestru:

	2010-2011m.m.	2011-2012m.m.
Mokinių skaičius	262	239
Baigė dešimtukais	2	4
Baigė 10-9	12	6
Nepatenkinamai	29	19
Praleista pamokų(iš viso)	3117	3894
Nepateisinta	336	395

Klasių ugdytinių žinių pagal pažymio vidurkį palyginimas:

	2010-2011m.m.		2011-2012m.m.
5a	8,7	6a	8,3
5b	8,5	6b	7,5
6a	6,7	7a	6,7
6b	7,9	7b	7,4
7a	7,5	8a	7,6
7b	7,9	8b	7,9
8a	6,5	Ia	6,8
8b	7,1	Ib	7,2
Ia	6,5	IIa	7,0
Ib	7,6	IIb	7,9

SPORTO NAUJIENOS

SPORTININKŲ PASIEKIMŲ APŽVALGA

Mokytojas Regimantas Daunys

Rugsėjo 23 d. Papilėje įvyko tradicinis kasmetinis bėgimas „Simono Daukanto takais“. Šiais metais jis buvo organizuotas jau devynioliktą kartą. Bėgimą organizavo Akmenės rajono sporto centras, Papilės Simono Daukanto gimnazija ir Papilės seniūnija. Gimnazijos kūno kultūros mokytojai ruošė bėgimo trasas, organizavo gimnazijos bėgimo entuziastų rengimą bėgimui, teisėjavimą tradiciniame bėgime. Mokytojas Regimantas Daunys buvo varžybų vyr. teisėjas, mokytoja Birutė Daunienė – vyr. sekretorė. Pagalbos sulaukėme ir iš grupės gimnazijos mokinių, kurie talkino vedant renginį. Vieni mokiniai bėgimo trasoje prižiūrėjo tvarką, kiti registravo grįžusius bėgikus, tretį surinko parbėgusiųjų numerius. Pasibaigus bėgimui ir suvedus rezultatus jie pagelbėjo įteikiant nugalėtojams apdovanojimus.

Į šių metų bėgimą „Simono Daukanto takais“ susirinko beveik 200 bėgimo entuziastų ne tik iš mūsų, bet ir aplinkinių rajonų. Net 34 bėgikai buvo Papilės Simono Daukanto gimnazijos mokiniai. Buvo varžomasi nuo pusės iki dviejų kilometrų distancijose priklausomai nuo dalyvių amžiaus. Ilgiausia tradicinė distancija buvo 8,2 km atstumas nuo Biliūniškių iki Papilės.

Deja, daugiausia aukso medalių pelnė kaimyninio Mažeikių rajono Viekšnių gimnazijos atstovai. Sėkmingiausiai tarp mūsų gimnazijos atstovų pasirodė IIa klasės mokinys Arūnas Strazdauskas. Jis bėgo 8,2 km distanciją ir tarp beveik 30 bėgikų buvo trečias. Nuo pirmą vietą užėmusio bėgiko Arūnas atsiliko tik penkiomis sekundėmis. Arūnas, kaip geriausiai pasirodęs Papilės seniūnijos atstovas, buvo apdovanotas Papilės seniūnijos įsteigtu prizų bei verslininko Valdo Sungailos dovana.

2011 m. lapkričio 16 d. Papilės Simono Daukanto gimnazijos 5 – 6 klasių mokinių mergaičių ir berniukų komandos kartu su kūno

kultūros mokytojais važiavo į Naujosios Akmenės Saulėtekio pagrindinę mokyklą. Čia vyko Lietuvos mokinių Olimpino festivalio Akmenės rajono bendrojo lavinimo mokyklų 5 – 6 klasių mokinių kvadrato varžybos. Jos buvo sėkmingos mūsų gimnazijos jauniems sportininkams. Mergaičių komanda iškovojo trečią vietą. Tik trupučio sėkmės joms pritrūko iki antrosios vietos.

Tuo tarpu berniukai parodė tikrą ryžtą ir susikaupimą. Jie labai tiksliai įvykdė mokytojos reikalavimus pasirenkant žaidimo taktiką ir vieną po kitos „šlavė“ prieš juos stojusias kitų rajono mokyklų komandas. Iškovojusį visas penkias pergales mūsų gimnazijos berniukų komanda užtikrintai laimėjo pirmąją vietą.

Dabar mūsų laukia naujos kovos. Mergaičių komanda atstovaus Akmenės rajonui zoninėse kaimo vietovių kvadrato varžybose, o berniukų laukia net dvejų zoninės varžybos. Jie atstovaus rajonui kaip geriausia kaimo vietovių mokyklų komanda ir geriausia visų rajono bendrojo lavinimo mokyklų komanda.

Neatsilieka savo sportiniais pasiekimais ir pradinukai. 2011-11-10 Ventoje vykusiose Lietuvos mokinių Olimpino festivalio Akmenės rajono bendrojo lavinimo mokyklų pradinų klasių mokinių kvadrato varžybose 3-4 klasių mokiniai laimėjo I vietą ir 2011-12-03 atstovavo rajonui Mažeikių Pavasario vidurinėje mokykloje vykusiose zoninėse miesto varžybose, kur laimėjo III vietą. Dabar komandos laukia Lietuvos mokinių Olimpino festivalio kaimo mokyklų zoninės varžybos. Komanda nusiteikusi ryžtingai – taip teigia jos vadovės mokytojos Stefanija Zarambienė, Jadvyga Trakšlienė, Regina Uzdnavičienė. O mums belieka tik palinkėti sėkmės.

MERGAITĖ SU AKORDEONU*Ingrida Vaitkevičiūtė, Lolita Miliėšiuė, IIIa klasė*

Viktoriją Nociutę jau esme įpratę matyti nesiskiriančią su savo draugu akordeonu. Tai gimnazijos, tai Papilės miestelio, Ventos muzikos mokyklos, Akmenės rajono renginiuose skamba jos atliekami kūriniai. Viktorijos koncertiniai maršrutai kiekvienais metais vis prasiplečia. Ji yra dalyvavusi ir ne viename tarptautiniame akordeonistų konkurse. Neseniai Viktorija grįžo iš tarptautinio „Lančiano“ konkurso Italijoje, kuriame laimėjo Didįjį prizą. Tai ne pirmasis tarptautinis akordeonistės laimėjimas. Ji du kartus yra dalyvavusi konkurse „Valtidone“, kur 2010 metais užėmė antrąją vietą, o 2011m. vasarą tokia pat konkurse pelnė I – ają vietą. Akordeonu groti Viktoriją moko ir konkursuose paragina dalyvauti Ventos muzikos mokyklos akordeono specialybės mokytoja Vaida Mikalauskienė. Mergaitė, paklausta apie tokios sėkmės priežastis, atsako paprastai – tinkamas kūrinių pasirinkimas, sistemingas darbas, šiek tiek talento ir nusiteikimo bei didelio noro išnaudoti visas tau suteiktas galimybes. Tokio noro vedama Viktorija dalyvavo ir LNK televizijos laidoje „Dvi minutės šlovės“, kurioje tikrai pelnė ne dvi minutes šlovės, o daug daugiau - gausaus žiūrovų būrio simpatijas ir komisijos narių gerą įvertinimą.

Didžiuojamės turėdami tokią gabią ir darbščią mokinę, kuri atstovauja Lietuvai, gina jos garbę, yra lyg jaunoji Lietuvos kultūros ambasadorė Europoje. Džiaugiamės jos sėkme bei pripažinimu ir linkime niekada nesiskirti su savo gana nemažu ir nelengvu (visom prasmėm) draugu bei tapti tikrąja akordeono virtuoze.

DĖKINGI UŽ DOVANOTĄ RUDENS SAULĘ*Modesta Radavičiūtė, Ib kl.*

Rugsėjo paskutinę savaitę į Papilės Simono Daukanto gimnaziją atvyko Ventos socialinės globos namų globotiniai ir darbuotojai. Jie parodė nuostabią programą ir atvežė rudenišką savo darbėlių parodą.

Programą pristatė globos namų darbuotojai ir juose gyvenantys vaikai. Jie pagrojo ir padainavo skambias rudeniškos nuotaikos dainas. Po gražaus muzikinio pasirodymo šokėjų pora savo programos pabaigai ir atsisveikinimui sušoko jausmingą šokį-tango. Po pasirodymo svečiai pakvietė pasidžiaugti savo darbėliais. Pamatėme, ką jie sugeba padaryti iš įvairių medžiagų ir parodyti kitiems.

Parodoje galėjome pamatyti mezginukų, darbėlių iš karoliukų, paveikslukų. O iš senų batų padaryti tikri meno šedevrai. Darbėliuose vaikai išreiškė savo gebėjimus, nuotaiką. Atsisveikindami svečiai padovanojo gimnazijai savo rankomis padarytą paveikslą. Mūsų gimnazijos mokytojai ir mokiniai dėkingi už šiltą, gražų koncertą ir nuostabią parodą.

Manome, kad bendradarbiavimas su šia įstaiga ir susitikimai su kitokiais, tačiau labai šauniais vaikais padės mums tapti geresniems, tolerantiškesniems. Padės suprasti, kad šis pasaulis yra visų namai ir saulė šviečia visiems vienodai.

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ**NUO PAGARBOS SIMONUI DAUKANTUI IKI MEILĖS VILJAMUI ŠEKSPYRUI***Deimantė Čiupkovaite, IV b klasė*

Kiekvienais metais, spalio mėnesį, Papilės gimnazistai mini Simono Daukanto gimimo dieną. Šiais metais IIIa,b, IVa klasių mokiniai, padedami mokytojų Lilijos

Jonaitienės, Ritos Liachauskienės, Jolantos Juozilaitienės, Filomenos Adomavičienės ir gėlininkų būrelio vadovės Angelės Buinienės, parengė projektą „Nuo pagarbos Simonui Daukantui iki meilės Viljamui Šekspyrui“. Projekto metu mokiniai, mokytojai ir tėveliai galėjo stebėti kompoziciją, skirtą Simonui Daukantui ir Viljamo Šekspyro dramos ištraukos „Romeo ir Džiuljeta“ vaidinimą.

RAŠAU MERUI...

Labą dieną, ponas Mere! Kaip sekasi? Ar šaltėjantis oras nedrumsčia geros nuotaikos? Ką labiausiai mėgstate veikti rudenį? Gal vaikščioti po parką, kuris nuklotas rudens numargintais lapais?

Noriu prisistatyti – mokausi Papilės Simono Daukanto gimnazijoje, gyvenu Kairiškių kaime. Būtų smagu, kad žiemą skirtumėte daugiau laiko kelių valymui kaime. Tenka klampoti per sniegą į autobusą, kuris dažnai nevažiuoja dėl užpustytų kelių. Mes, vaikai, norėtume, jog įrengtumėte žaidimo aikštelių, kino salę. Baseinas būtų ne pro šalį, švaresnė upė, daugiau smėlio paplūdimyje. Jeigu visa tai turėtume, būtų įdomios vasaros, smagiai leistume laiką.

Visa bėda, kad ne kiekvieno vaiko tėveliai turi pinigėlių pramogoms. Man suspaudžia mažą širdelę, kai pamatau vargingai, prastomis sąlygomis gyvenančius žmones. Kartais pikta, kai žmogui norėtum padėti, o jis svaiginasi alkoholiniais gėrimais. Norėčiau, kad kaimas būtų gražesnis, spalvingesnis.

Taiigi, ponas Mere, tikiuosi, kad atsižvelgsite į mano svajones ir pageidavimus. Gero ir šilto rudens! Iki pasimatymo!

Kotryna Narkutė,
5 klasės mokinė

Labą dieną, gerbiamas Mere.

Aš esu Viktorija Nociūtė. Gyvenu viename gražiausių Lietuvos miestelių – Papilėje. Kiekvieną rytą anksti keliuosi ir einu į mokyklą. O mokausi Papilės Simono Daukanto gimnazijoje, IIIa gimnazijos klasėje. Lietuvių kalbos mokytoja man pasakė, jog yra organizuojamas epistolinio rašinio konkursas „Rašau Merui...“. Pakalbėjusi su mokytoja nusprendžiau, kad visgi dalyvausiu šiame konkurse ir parašysiu Jums laišką.

Labai ilgai galvojau, apie ką Jums parašyti. Bet galiausiai nusprendžiau „toli nesidairyti“ ir parašyti apie man pačiai aktualią problemą. Manau, kad gabiems ir talentingiems vaikams mūsų visuomenėje skiriama per mažai dėmesio.

Mokykloje mokausi labai gerai, taip pat labai mėgstu groti akordeonu, lankau Ventos muzikos mokyklą. Dalyvauju įvairiuose respublikiniuose ir tarptautiniuose konkursuose, festivaliuose ir renginiuose. Man pasisekė, jog gyvenu šeimoje, kuri mane labai palaiko ir padeda man įgyvendinti savo svajonę – muzikuoti. Savo tėvelių dėka aš galiu koncertuoti ir pasirodyti ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Tačiau ką daryti tiems vaikams, kurių tėveliai negali padėti, nes kelionės į konkursus, festivalius brangiai kainuoja, o kur dar kokybiškas instrumentas, jo priežiūra...

Smagu, kad mūsų visuomenėje vis dažniau kalbama apie gabius vaikus. Beveik visos Lietuvos televizijos organizuoja įvairius konkursus, kurių laimėtojai gauna pinigines premijas, žaidimai, kuriuose jėgas išbando patys gabiausi Lietuvos vaikai. Tokie renginiai, mano manymu, labai reikalingi, nes padeda vaikams ne tik materialiai, bet ir suteikia pasitikėjimo savo jėgomis, leidžia patirti pergalės džiaugsmą, skatina tobulėti. Ne mažiau svarbu ir tai, kad šie projektai parodo, jog Lietuvoje yra labai daug protingų ir gabių vaikų.

Labai džiaugiuosi, kad ir mūsų rajone vis dažniau atkreipiamas dėmesys į talentingus, gerai besimokančius moksleivius. Štai 2010 metais Ventos bažnyčioje buvo suorganizuotas renginys „Kilnūs poelgiai, geri darbai – graži Lietuva“. Mano manymu, tai buvo nuostabus renginys. Jo metu padėkota vaikams, kurie gera daro ne tik sau, bet ir visuomenei. Ir aš buvau paminėta tarp tų vaikų ir labai dėl to džiaugiuosi. Tada jaučiau, kad sunkiai dirbau ne veltui. Praėjusiais mokslo metais ir mūsų gimnazijoje buvo surengtas projektas „Įžiebtį žibekit“. Tuomet buvo padėkota gerai besimokantiems mokiniams. Jiems buvo įteikti padėkos raštai ir mažos dovanėlės. Šilti žodžiai,

Gerbiamas Mere, kaip Jums sekasi valdyti Akmenės rajoną? Ačiū, kad rūpinatės ir mylite mus.

Papilė yra mažas miestelis. Jame yra mažai pramogų. Norėčiau jūsų paprašyti, kad, esant galimybei, įrengtumėte baseiną, nes, kai ateina šalta žiema, taip norisi atsipalaiduoti ir išsimaudyti šiltame vandenyje. Kad atsirastų patalpa kino salei ir retkarčiais galėtume ateiti pažiūrėti filmo. Manau, kad kiekvieno vaiko svajonė būtų Papilėje turėti žaidimų aikštelę, nes ne visiems vaikams tėvai gali kieme įrengti čiuožyklą ar sūpynes.

Upė lepina mus kiekvieną vasarą, bet norėtusi, kad ten būtų suoliukai ir staliukai. Norėčiau, kad Papilėje būtų gyvūnėlių mokykla, būtų įdomu žiūrėti, kaip mano katė atlieka triukus! Jei Papilę puoštų fontanai, būtų jauki kavinukė, tai vaikščiodama galėčiau džiaugtis. Labai norėčiau, kad Papilės parkas būtų sutvarkytas, būtų atrakcionų. Visiems patiktų, jei vyktų daugiau koncertų, šurmuliuotų šventės, tokios, kaip ši rugsėji.

Žinau, kad visų norų neįmanoma įgyvendinti, bet gal nors keletą...

Pagarbiai, 5 klasės mokinė
Ignė Laurynaitė

parodytas dėmesys suteikia jėgų ir daug džiaugsmo vaikams ir jų artimiesiems.

Pasidžiaugusi gražiais renginiais noriu pasidalinti ir rūpesčiais. Jau seniai supratau, kad vien žodžiai tobulėti nepadės. Menas – brangus malonumas, todėl finansinė parama labai praverčia, o ją gauti labai sunku. Prieš metus dalyvavau MAXIMOS „Jaunųjų talentų“ konkurse ir bandžiau gauti MAXIMOS stipendiją. Tačiau man nepavyko, nes dalyvių buvo labai daug, o stipendijas skyrė tik dvidešimčiai pačių gabiausių mokinių. Labai apsidžiaugiau, kai šiais metais po vieno koncerto labdaros ir paramos fondas „G vaikų pasaulis“ man pasiūlė finansinę paramą. Tokių organizacijų yra ir daugiau, bet paramą gauna tik patys gabiausi vaikai, jau koncertuojantys, laimėję ne vieną konkursą. Tačiau kaip tapsi tuo gabiausiu, jei negalėsi lankyti muzikos mokyklos, nevažinėsi į konkursus ir t.t. Žinau, kad ir mūsų gimnazijoje yra daug gabių ir talentingų mokinių, bet jų talentas taip ir užgęsta, nes jie nesulaukia pagalbos, niekas jų nepaskatina tobulėti, o tėveliai neišgali paremti. Ypač sunku kaimo vietovėse gyvenantiems vaikams, kurių tėvai dažnai neturi darbo, mokiniai net ir į mokyklą važinėja autobusais. Sunku gabiems mokiniams, neturintiems pasparties.

Aš suprantu, kad Lietuvoje dabar sunku daugeliui. Visiems reikia pagalbos ir paramos. Televizijoje ne viena laida rūpinasi šeimomis, netekusiomis namų, slaugančiomis sunkius ligonius ir prislėgtomis įvairių nelaimių, organizuojamos rinkliavos padėti silpniesiems mūsų visuomenės nariams. Mokyklose taip pat labiausiai rūpinamasi tais mokiniais, kurie prasčiau mokosi ar yra iš socialiai remtinų šeimų. Jiems nemokamai nuperkamos pratybos mokymuisi, skiriami nemokami pietūs, kai kuriose mokyklose yra mokytojai padėjėjai, kurie pamokoje dirba atskirai su vaikais, kuriems nesiseka mokytis. Reikia tikrai džiaugtis, kad mes sugebam padėti silpniesiems, taip auginam gerumą ir mokomės būti geresni. Tačiau kai mintimis nuklystu į Lietuvos ateitį, iškyla klausimas, o kas tada rūpinsis likimo nuskriaustaisiais, jeigu dabar nesistengiame užauginti kuo daugiau gabių, protingų, pasitikinčių savo jėgomis žmonių? Kaip atrodys mūsų Lietuva po trisdešimties ar keturiasdešimties metų?

Gerbiamas Mere, tikiuosi, kad mūsų rajone gabūs, protingi vaikai, sulauks daugiau dėmesio ir paramos, kad galėtų tobulėti ir užaugę dirbti ir garsinti mūsų kraštą ir šalį.

Su pagarba, Viktorija Nociūtė

ASISTENTŲ DIENA

Renatas Pocevičius IIa klasė

Kaip ir kiekvienais metais, spalio 10 dieną Akmenės rajono savivaldybėje įvyko jaunimo Savivaldos diena. Akmenės rajono jaunimo ir jaunimo organizacijų sąjungos „Jaunimo apskritasis stalas“ bei Savivaldybės jaunimo reikalų taryba tradiciškai surengė moksleivių susitikimą su savivaldybės darbuotojais. Rekordinis dalyvių skaičius (101) ir šiais metais galėjo susipažinti su įvairiomis savivaldybės tarnautojų pareigomis. Dienos pradžioje savivaldybės meras Vitalijus Mitrofanovas išaiškino, kokias pareigas ir teises turi savivaldybės tarybos bei administracijos pareigūnai, papasakojo apie Savivaldybės tarybą, jos administracijos veiklą, vietos savivaldą, savivaldybės jaunimo reikalų tarybą. Vėliau moksleiviai dirbo grupėmis įvairiausiose vietose: Akmenės darbo biržoje, Akmenės rajono policijos komisariatare, savivaldybėje kartu su Tarybos bei administracijos tarnautojais, rajono laikraščio „Vienybė“ redakcijoje, Naujosios Akmenės vaikų darželyje, Akmenės apylinkės teisme ir kitose savivaldybės įstaigose. Mūsų, Papilės Simono Daukanto gimnazijos, komandos nariai Donatas Žansytis, Dainius Mituzas dirbo laikraščio „Vienybė“ redakcijoje, Dovydas Kveinys, Laurynas Petrauskas sėmėsi žinių ir patirties savivaldybės žemės ūkio skyriuje, o Renatui Pocevičiui labai patiko dirbti finansų skyriuje.

Renginio antroje dalyje laikinieji tarybos nariai svarstė vienintelį klausimą, ar reikia Akmenės rajone

steigti jaunimo centrą. Klausimas buvo svarstomas net 45 minutes, nuomonių ir įsitikinimų prieštaravimai jautėsi visoje salėje. Apsvarstius tris sprendimo būdus buvo numatyta įkurti Naujosios Akmenės jaunimo ir meno centrą.

Mokinius renginys sudomino, todėl, kad buvo galima pamatyti ir patiems padirbėti tuos darbus, kuriuos dirba Savivaldybės darbuotojai, susipažinti su įvairių profesijų žmonėmis, o kai kam ir nuspręsti ar pasitikrinti, pakoreguoti savo ateities pasirinkimą. O mano komandos vyrukams pasitaikė gera proga apmąstyti, kam gi reikalingas tas mokymasis gimnazijoje ir įsitikinti, kad be mokslo kaip be akių – esi aklas.

Renginio pabaigoje Savivaldybės meras Vitalijus Mitrofanovas, administracijos direktorius Apolinaras Nicius padėkojo visiems už naudingai praleistą dieną, palinkėjo sėkmingų mokslo metų, o sąjungos „Jaunimo apskritasis stalas“ valdybos prezidentė Gintautė Urbaitienė padėkojo už tai, kad jaunimas turėjo galimybę mokytis, pažinti darbų įvairovę ir padirbėti juos dominančius darbus.

Šįkart Vietos savivaldos diena sutapo su jaunimo Savivaldos diena, todėl nuotaika renginyje buvo dvigubai geresnė, grįžome supratę, kad mūsų rajono valdžios žmonėms rūpi jaunimo reikalai.

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ**INTERVIU SU MOKINIŲ TARYBOS PIRMININKU RENATU POCEVIČIUMI**

Ligita Navardauskaitė

• Mokinių tarybai pirmininkaujate jau beveik pusę metų. Ar subūrėte, kaip žadėjote, ryžtingą, nebijančią iššūkių komandą, kas ją sudaro, ką pavyko nuveikti?

Trumpas laiko tarpas dideliems darbams įveikti. Bet bandome. Mūsų komanda suformuota iš įvairių klasių atstovų, pradedant aštuntosiomis klasėmis. Tarybą sudaro 22 nariai.

• Kokios moksleivių problemos dabar aktualiausias?

Mokinių apranga. Gimnazistai turi uniformas, bet jų nedėvi. Nusprendėme, kad pirmadieniais eisime su uniformomis, bet taip nedarome. Nemažai mokinių nusiskundimų dėl maitinimo, dėl mokinių tarpusavio santykių, dėl santykių su mokytojais. Yra tų bėdų.

• Vadovaujate gimnazijos mokinių savivaldai. Ar ji turi pakankamai teisių, kam jos naudojamos? Ji turi daugiau įtakos popamokiniam mokinių gyvenimui. Turime savo teises, bet pasinaudojame labai nedrąsiai.

• Ar antroje gimnazijos klasėje besimokantis jos pirmininkas jaučia mokytojus taikant tam tikrų nuolaidų?

Ne, nuolaidų niekas tikrai netaiko, dažniausiai išklausu priekaištų.

• Vis daugiau jaunimo prisijungia prie „Facebook'o“, kitų socialinių tinklų. Ar neateis laikas, kai nereikės mokinių tarybų, susirinkimų, bus bendraujama tik virtualioje erdvėje?

Manau, kad taip nebus. Mokinių savivalda gimnazijoje reikalinga. Gerai ir tas virtualusis bendravimas. Sužinai, kaip ir kas vyksta kitose mokyklose, pasirašinėji, pasitari su kitais tarybos nariais.

• Į tarybos pirmininkus buvai ne vienintelis kandidatas? Bet išrinko tave. Ar tai reiškia, kad esi pranašesnis už kitus potencialius kandidatus?

Kiekvienas turėjome savo programą, savo veiklos įsivaizdavimą. Kad surinkau daugiau balsų, matyt, lėmė rinkėjų pasirinkimas.

• Ar įsivaizduojate Akmenės rajoną kaip regioną, iš kurio jaunimas nenori išvykti?

Jauni žmonės nori gyventi ten, kur jiems geriau. Jie nori mokytis, nori dirbti ir uždirbti. Jeigu tokios sąlygos bus Akmenės rajone, tai jie ir sugrįš į savąjį kraštą. (Pasvajoti galima)

• Ar pirmininkaujant tarybai užtenka laiko mokslams, laisvalaikio pomėgiams?

Priklauso nuo to, kiek tu laiko skiri mokslams ar pomėgiams. Manau, kad galima viską suderinti.

Dėkoju, Renatai, už pokalbį ir atsiveikindama noriu palinkėti tau tavo paties žodžiais, įrašytais į rinkiminę programą: „Aukso kalnų ir pasakų stebuklų nežadu, bet dirbti jūsų labui tikrai galiu. Jeigu pasirinksit mane, tai ir pasitikėkit.“ Taigi linkiu ryžtingai ginti realius mokinių interesus ir pelnyti jų pasitikėjimą.

VIENOS DIENOS “MOKYTOJŲ” ATILIEPIMAI APIE NAUJĄ DARBĄ*Kamilė Šlimaitė ir Modesta Radavičiūtė, Ib klasė**Spalio 5-ą dieną gimnazijoje vyko tradicinė savivaldos diena. Jaunosios korespondentės Kamilė ir Modesta susitiko su keletu „Vienos dienos“ mokytojų ir ištyrė jų išpūdžius apie mokytojavimą. Pateikiame skaitytojams keletą jų.***Koki dalyką dėstėte ir koki mokytojų pavadavote?**

Simona: Buvau pradinė klasių mokytoja, pavadavau 4 klasės mokytoją Stefanią Zarambię.

Raimondas: Buvau fizikas. Pavadavau mokytoją Iloną Dimavičiūtę.

Viktorija: Buvau matematikė, pavadavau mokytoją Astą Vaičekauskię.

Alina: Buvau lituanistė, pavadavau mokytoją Sigutę Puzarię.

Kaip sekėsi pamokose, su kokiais sunkumais susidūrėte?

Atsakymai: Viskas buvo puiku, jokių sunkumų nepatyrė. Labai nepaklusnūs mokiniai. Mokiniai geruoju nėjo prie lentos. Sudėtinga diriguoti nedarniam 25 asmenų chorui. Stebiuosi, kaip aš ir išsilaikiau per tas keturias pamokas.

Kokie buvo mokiniai? Ką galite pasakyti apie mūsų gimnazijos mokinių kultūrą?

Atsakymai: Mokiniai yra ir tądien buvo tokie pat, kaip ir mes prieš keletą metų. Tik mokinių kultūra yra truputį „sužiaurėjusi“. Mokiniai buvo kultūringi, klausė ir netriukšmavo. Visi mokiniai buvo smalsūs, norėjo daug sužinoti, labai mandagūs, tvarkingi. Mokiniai geri, su jais galima sutarti.

Kokie tos dienos išpūdžiai?

Atsakymai: Nesitikėjau, kad pamokos praeis taip sklandžiai. Labai džiaugiuosi viskuo. Jokių išpūdžių nė neliko. Aš nusivylęs. Sunku, bet įdomu.

Kuo patrauklus mokytojo darbas?

Atsakymai: Malonu bendrauti su protingais mokiniais. Kad gali rašyti pažymius ir aiškinti, ką jiems daryti. Darbas su vaikais visada yra mielas širdžiai. Bendrauti gerai, bet mokyti ir išmokyti sunku.

Kuo nepatrauklus mokytojo darbas?

Atsakymai: Daug triukšmo, kartais sunku suvaldyti mokinius. Labai varginantis ir reikalauja daug jėgų. Reikia taisyti įvairius savarankiškus, kontrolinius darbus.

Ar norėtumėte būti mokytoju?

Atsakymai: Iš vaikų išgirdau tokį pageidavimą: „Būk mūsų ir mūsų vaikų mokytoja“. Pamaniau, gal tai priesakas man. Niekada nenorėčiau, aš dar mąstau sąmoningai. Gal... Po keliasdešimties metų.

Ypatingi klausimai „Vienos dienos“ gimnazijos direktoriui Evaldui ir jo pavaduotojai Viktorijai.**Ar patogios direktoriaus ir pavaduotojos kėdės?**

Evaldas: Kėdė ganėtinai minkšta, kompiuteris irgi neblogas.

Viktorija: Neilgai joje teko pasėdėti, bet buvo patogiu.

Kokių auklėjimo problemų iškilo tą dieną?

Evaldas: Buvo vienas berniukas, kurį atsivedžiau į savo kabinetą. Jam liepiau rašyti pasiaiškinimą. Daug pasiaiškinimų, nes jis nemokėjo rašyti be klaidų.

Viktorija: Tą dieną dažnai teko apsilankyti pamokose ir raminti išdykusius mokinius.

Ar buvo gardi administracijos kavutė?

Evaldas: Kavos negeriu, bet arbata buvo tikrai gardi.

Viktorija: Kavos užsiplikiau, bet paragauti laiko neturėjau. Ir jau turbūt niekada neparagausiu direktoriaus pavaduotojos kavutės.

*Padėkojome už interviu tos vienos dienos mokytojams ir susimąstėme, ar sugebame mes, mokiniai, atsidėkoti nors vienu trumpu bet stebuklingu žodeliu „Ačiū“ kiekvienos savo dienos mokytojams.***MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ****IŠVYKA Į KAUNO MUZIKINĮ TEATRĄ***Greta Čekanauskaitė, Ib klasė*

Lapkričio 13-ą dieną grupelė gimnazijos Šv. Aloyzo ateitininkų kuopos narių kėlėsi anksčiau negu įprasta šeštadienio rytą. Pusę aštuonių mes jau sėdėjome mokykliniame autobuse ir akimis palydėjome gimtosios Papilės vaizdus. Keliauti su savo bičiuliais visada smagu. Žaidimai, pokalbiai, išpūdingų reginių Kaune laukimas dar labiau praskaidrino kelionės nuotaiką. Taip sutrumpėjo kelias iki Kauno, jog nė nepajutome, kad autobusiukas jau sustojo prie senosios miesto pilies. Iki spektaklio pradžios laiko buvo nemažai, todėl pradėjome ekskursiją po Kauną. Pirmasis mūsų aplankytas objektas buvo įžymioji senoji miesto pilis. Vyresnieji mokiniai pasikartojo žinias apie šį istorijos objektą, o mažesnieji susikaupę klausėsi pasakojimo apie pirmąją Lietuvos mūrinę pilį. Po to nukeliavome į Pranciškonų bažnyčią, iš jos ėjome į Kauno

katedrą. Iš ten – tiesiai į muzikinį teatrą, kur žiūrėjome operą „Nykštuko nosis“. Matėme labai smagų reginį, kuris mums dar buvo naudingas ir pažintine prasme – sužinojome, kas tai yra opera vaikams. Po spektaklio kupini geros nuotaikos vėl pasklidome po miestą – kas į kavinę alkio ir troškulio numalšinti, kas į Tado Ivanausko zoologijos muziejų žiniomis praturtėti. O susitikę Laisvės alėjoje nusprendėme pasikelti į Žaliakalnių funikulieriumi, po to aplankyti Prisikėlimo bažnyčią ir iš jos bokšto apžvelgti Kauną. Aišku, nepamiršome aplankyti ir „visų išsvajotąjį Akropolį“ bei išleisti tėvelių įduotus ar susitaupytus pinigėlius.

Smagi buvo kelionė į Laikinąją sostinę. Už ją dėkojame savo globėjai mokytojai Genutei Pundziuvienei, kuri dažnai mus pavedžioja kultūros, istorijos ir kitais pažinimo keliais.

INTERVIU SU KREPŠININKAIS MANTU ŠIDLAIUSKU IR JUSTU RIMKUMI

Kamilė Šlimaitė ir Modesta Radavičiūtė Ib klasė

- **Kodėl krepšinis ir kodėl Mažeikių sporto mokykla?**

Justas: Todėl, kad aukštas. Kojos ilgos, rankos ilgos, aukštai pasiekiu. Mažeikius pasirinkau dėl perspektyvos, geresnių galimybių tobulėti.

Mantas: Smarkiai augau, norėjau sportuoti, pamėgau šį žaidimą. Lankiau krepšinių Naujosios Akmenės sporto mokykloje, vėliau pasirinkau Mažeikius, nes atstumas tas pats, o mokyklos galimybės lavinti geresnės.

- **Papasakokite apie šitą neformaliojo švietimo įstaigą daugiau. Kokių sporto šakų ten mokoma ir kokias jų svarbą?**

Abu: Mokoma plaukimo, futbolo, stalo teniso, karate, bokso. Labiausiai mėgstamas plaukimas. Treniruotėms yra tinkamos sąlygos. Treniruojamės du – tris kartus per savaitę.

- **Papasakokite apie savo pasiekimus krepšinyje. Gal jau galima sveikinti jus kaip savo amžiaus grupės čempionus?**

Justas: Esu narys komandos, kuri dalyvauja kalėdiniame krepšinio turnyre Latvijoje, Saldus mieste. Triskart tapome čempionais. Lietuvos krepšinio lygoje, II divizione, esame ketvirti.

Mantas: Lietuvos krepšinio lygoje, I divizione, esame treči. Žaidėme Čekijoje, du kartus tapome I vietos laimėtojai, Estijoje pelnėme I ir III vietas.

- **Dabar krepšinis yra jūsų pomėgis, ar nemanote, kad jis taps jūsų tiesioginiu darbu, jūsų profesija?**

Justas: Kai studijuosiu, norėčiau žaisti universiteto komandoje.

Mantas: Kūno kultūros mokytoju nenorėčiau būti, o apie krepšinio trenerio profesiją pagalvočiau.

- **Sportininkai – ypatingos asmenybės. Kokių charakterio savybių reikia norint tapti geru sportininku ir kokias savybes jums padeda išsiugdyti sporto mokykla?**

Justas: Krepšinis ugdo gebėjimą dirbti komandoje, draugiškumą, pasitikėjimą savimi ir kitais komandos nariais, fizinę ir dvasinę stiprybę, treniruoja ir protą.

Mantas: Norėčiau būti toks kaip Arvydas Sabonis, Jonas Valančiūnas. Sportas, krepšinis man daug duoda.

Su krepšinininkais Justu ir Mantu bendravo jaunosios korespondentės Kamilė ir Modesta. Atsisveikino linkėdamos tapti tikrais garbingais krepšinininkais. O kaipgi kitaip mūsų krepšinio šalelėje.

MŪZŲ MALŪNAS

Ernestas Darginavičius, Iva klasė

Kada man širdį kaktusu paliečia

Paėmus plunksną man iš karto matos-
Po baltą lapą juodos raidės skraido.
Ar man jį prirašyt užteks sveikatos,
Kurios semiuos iš mylimosios veido?

Jos akys, būna, užsimerkia,
Bet ir užmerktos jos man šviečia...
Žinau tikrai – ji kartais verkia,
Tada man širdį kaktusu paliečia.

Tu pakeli akis, žiūri į priekį,
Matai toli tiek daug plačiausių tiltų...
Aš negaliu suprasti, ko tu sieki,
Bijau tik, kad širdis nenusiviltų.

Šaukiu tave, bet nesigirdi aido.
Po baltą lapą juodos raidės skraido...

Agnė Kazlauskaitė, IVa klasė

Mokykloje palieka mano paklydimai,
Tačiau jau nieks manęs nebebaugina...
Ir pasilieka mano atminimai,
Kurie stipriai mane gaudina.

Pirmojoj klasėje širdis paplūdus,
Džiaugsmu ir nerimu apsvaigo...
Ir čia pasėjus savo mokslo grūdus,
Šiandien užauginau aš puikų daigą!

Einu taku, seniai pramintu, ir širdis sustoja –
Mintis į praeitį nuklysta...
Kai visa, kas dabar brangu, staiga po kojų
Kaip nuostabūs žiedai pražysta.

Ji visada brangi ir nuostabi man liks,
žinau!
Nes čia, mokykloj, aš žydėjau,
mylėjau, gyvenau!

Simona Tamošaitytė, IVa klasė

Einu, sustoju, pailsiu –
Gyvenimo kelias status.
Jis pražudys mane, nebepakilsiu...
Plaukiu kaip gintaras į Baltijos krantus.

Bjauri mintis mane užplūsta
Ir lyg žvėris pašautas suklumpu.
Žiūriu į tavo veidą rūstų,
Ir daros man šurpu.

Ištiesk pagalbos ranką,
Bučiniu paliesk akis.
Man tavo meilės tik pakanka,
Ir mano siela vėl atgis.

Gyvenimo kelias nors ir status,
Tu tik nepaslyski ir pasieksi krantus.

Iš ciklo „Supervizijos“**Pirmoji (sekant Šekspyru)**

Kai galvą pakeliu, puikusiai matos:
Po klasę dvi špagalkos tyliai skraido.
Man bartis, šaukti, gėdint jau nėra
sveikatos...

Išspausiu šypseną verčiau ant pikto savo
veido.

Kokia palaima! Visaregės akys
užsimerkia.

Gražios vilties iliuzija tegu jiems
šviečia!

Nors dar girdžiu, kaip Mantas iš
piktumo verkia,

O Agnė (va, ir Justas) plaukus jo
užjaučiamai paliečia.

Nusirašyk drašiau, tiksliau, vaikine, eik
į priekį,

Išėisi iš mokyklos ne beždžionių tiltu!..
Tu mokslo aukštumų ir gero rezultato
sieki.,

Kad ir mana, ir auklėtojos, ir tėvų širdis
nenušiviltų.

Vėl užsimerkiu. Klasėje tylu, ramu – nė
jokio aido.

Tiktai balti lapeliai tyloje taip dieviškai
sau skraido...

Antroji (originali itališka)

Štai, mielieji dvyliktokai, ir išėjo
Man sonetai iš karto keli.

Nors tas gebėjimas trumpai viešėjo
Jus prisiminus šaltame pavakary.

Atrodo, žinom – būna įvairūs vingiai,
Kol tikrą kryptį širdelė atras.

Bet primenu – visi mes atsakingi
Už gerą nuotaiką ir išsipildžiusias
svajas.

Per pamokas jūs svarstot viską,
Kas žmogiška, kas gera ir kilnu.
O ne tik tai, kas gundomai paviršiu
blizga...

Ne vien tik prie knygų (ir taurių)
palinkę

Jūs ieškot draugystės, erdvės, platumos
Ir šilto jaukumo savy ir namuos.

Mokytoja Sigutė Puzarienė

Gintarė Jonušaitė, 3a klasė**Rudenėlio laišakai**

Krenta lapai nuo medelių -
Tai rudens laišakai.

Kalba jie, kad vėl paukštelių
Tušti inkilai.

Kalba lapai, kad šaltukas
Skuba per miškus.
Sako lapai, kad drugeliai
Rado sau namus.

Nebeliko jau lapelių-
Rudenio laiškų.

O nutilus gamta žino-
Kalėdos bus laiku...

Deivydas Kasperavičius, IVa**Senis
Sonetas**

Greitai aš jau nupliksiu
Ir moteris visas paliksiu.
Ir iš lovos greit nebepakilsiu,
Nes greit visai užmigsiu.

Širdis mano krauju paplūsta,
Galvojant apie tai, man akyse aptemsta
Ir visos mintys žūsta,
Kai suprantu, jog šiandien senstu.

Man jau ir koją skauda, ranką.
Ir nieko nematau per pavargusias akis.
Tačiau ar to pakanka,
Kad seneliu vadintumėte jūs mane?

Juk mano dar jauna širdis,
Kuri rusens dar vis, dar vis...

Gabrielė Petroškaitė, 3a klasė**Aš ir ruduo**

Purškia rudens lietus,
Prausia mano skruostukus.

Aš sakau:

- Lietuti, labas!

Ar visur tu vaikštai basas?

- Taip,- atsakė man lietus,-
Vaikštai basas po laukus.

Aš visur labai skubu

Ir batukų nerandu.

Ernestas Pundzius, 3a klasė**Dėdė rudenėlis**

Paskutinės dienos
Vasarėlės baigias,
Dėdė rudenėlis
Siuva rudą skraistę.
Bus niūru ir šalta,
Pirksim šiltą palta.

Kris nuo medžių lapai,
Vėjas juos sklaidys.
Dėdė rudenėlis
Juos margai dažys.

Sandra Statkutė, 6a**Ruduo**

Vėlyvas ruduo vis artyn,
Spalvoti lapai leidžias
žemyn.

Paukščiai jau palieka namus
Ir iškeliauja į šiltus kraštus.

Paskutiniai lietaus lašai
Krinta žemėn iš aukštai.
Gėlytės jau pašalo žiedus,
Nušvito sniegėmis dangus.

Kaip gaila man paukščių
Ir jų sparnų.
Kaip gaila gėlyčių
Ir jų žiedų...

Lolita Miliešūtė, IIIa klasė**Ruduo**

Ruduo – tai krentančių lapų žaismas,
Ruduo – tai šiltų jausmų pabaiga...
Ruduo – tai gervių skrydis iš namų,
Ruduo – tai pasiklydusių širdžių
skausmas.

Jis nesupras, ko verkia vaikas,
Jis nežino, ką reiškia meilė.

Jis tik girdi lietaus melodiją,
Kuriam vėjams naujas natas...

Ruduo nusineša spalvotus vasaros
sparnus

Atnešdamas pilkas verkiančias dangaus
akis,

Kuriose iš metų į metus nardo
paklydusios žąsys.

Arimuose vietos neranda nušalusio
ramunė.

Ruduo – tai gyvybės pabaiga.

Ir vėl ruduo! Ruduo... Ruduo!
Kaip toj dainoj: „Krenta lapai auksiniai
ir leidžiasi tyliai.“ Ak, iš tikrųjų nuo
medžių ne tik auksiniai, bet ir ugniniai
pašalę lapai krenta. Gražu. Niekas
nespėjo pastebėti, kaip ponas
dailininkas Ruduo per porą dienų
pasidarbavo savo teptuku ir numargino
laukus, pievas, miškus, namų gėlynus
įvairiaspalve spalvų palete!

Po rudens ateina žiema ir
nuostabiosios metų šventės. Visai
nereikia kaltinti pono Rudens dėl
panelės Vasaros išėjimo, nes visada
atėjus rudeniiui širdy žinai, kad vasara
ne už kalnų.

Vitalija Praspaliauskaitė, 3a klasė**Ruduo**

Paukšteliai jau išskrido
Ir lapų nebėra,
O vėjas niekadėjas
Tik slepias po striuke.

Vėjeli, vėjuzėli,
Taveš aš nebijau.
Bėgiodama po kiemą
Visai nesusalau.

Eimantas Liaugminas, 3b klasė**Rudenėlis**

Pučia vėjas iš laukų,
Lapai skraido virš stogų.
Žmonės džiaugias: - Kaip
smagu!
Čiuožinėti lyg sniegu.

Aš tarp lapų sau guliu,
Vis gražiausio nerandu.
Štai raudonas, štai dar žalias,
Net apraibo man akelės.

ŽURNALISTINIŲ TYRIMŲ APŽVALGA

Andželika Bliumaitė, IIIb klasė

Jaunoji „Daukantiečių žodžio“ žurnalistė Andželika Bliumaitė pabandė ištirti keletą jauniems žmonėms svarbių sričių.

Pirmoji sritis - „Mada“ ir svarbus jos klausimas: „Kas jums yra mada?“

Apklausoje dalyvavo N respondentų bei jų oponentų, o apibendrinimą, mielas skaitytojau, pateikia Andželika tavo apmąstymui.

Šiandien vis dažniau ir dažniau susiduriame su šiuo reiškiniu. Žodis „Mada“ turi daug reikšmių, tačiau dažniausiai yra tapatinamas su drabužių mada, nors kasdieninėje kalboje šis žodis vartojamas ir įvardijant įpročius bei poelgius. Apklaustos respondentai beveik visi vieningai atsakė, kad tai tik įprasta aprangos kaita, kurią seka milijonai savo nuomonės neturinčių žmonių, vadinamų „mados aukomis“. Kitiems tai galimybė išreikšti asmenybę, kai kurie madoje išvelgia pavojų netekti individualumo. O štai vienas mados žinovas smogė stiprų argumentą: „Geriau jau būti stilingu ir pritaikyti vieną ar kitą madingą detalę negu vaikščioti nuo galvos iki kojų apsirengus lyg manekenui iš vitrinos“.

Antroji sritis - „Knygų skaitymas“ ir klausimas respondentams: „Kodėl vaikai šiais laikais renkasi kompiuterį, o ne knygas? Kodėl verta jas skaityti?“

Kokia nuomonių įvairovė!

Vaikai šiais laikais labiau renkasi kompiuterį negu knygas. Bet iš tiesų vaikas vaikui nelygu. Vienas gali valandų valandas naršyti po kompiuterį, o kitas - skaityti knygas. Kiekvienas renkasi pagal save.

Kompiuteris pateikia paprastesnę, jau apdorotą ir „nuspalvintą“ informaciją. Galbūt tiems vaikams knygos

atrodo lyg pasenęs, „užsistovėjęs“ daiktas. Be to, jų atidumo lygis žemas, todėl tikriausiai jiems trūksta kantrybės skaityti.

Kad ir kaip skaitančiųjų mažėja, vis tiek yra vaikų ir paauglių, kurie išlieka ištikimi knygoms. Jas verta skaityti dėl fantazijos, akiračio plėtimo. Knygos moko raštingumo, kalbos raiškos meno, suteikia daug žinių, praturtina žmogų dvasiškai.

Skaitydami knygas mes ugdome save, išskirtinį ir nuostabų. Knygos - tai viso pasaulio kultūrinis palikimas mums.

Trečioji sritis - „Patirtis“. Šį kartą Andželika aprašo savo patyrimą pavadinusi jį

„Pirmasis pasivaikščiojimas aukštakulniais“

Aukštakulniai. Jų yra įvairių įvairiausių. Kiekvienos merginos spintoje turi būti bent viena pora šių gražuolių. Aukštakulniai simbolizuoja moteriškumą. Kol dar būname jaunutės, mums jie nelabai rūpi, Nors aš dar maža pasičiupdavau mamos batelius ir maivydavausi prieš veidrodį. Paaugusi norėjau vis dažniau jais apsiauti. Manau, daugelis merginų sutiks, jog pirmasis pasivaikščiojimas aukštakulniais būna tikrai sunkus. Skauda kojas, norisi kuo greičiau juos nusiauti ir pakeisti žemakulniais. Iš savo asmeninės patirties galiu pasakyti, kad mano pirmasis pasivaikščiojimas aukštakulniais buvo tikras siaubas: skaudančios kojos, pritrintos pūslės ir nusivylimas tais gražuoliais. Pasižadėjau jų gyvenime nebeavėti, bet...juk jie tokie gražūs, su jais aš pasijaučiu tokia kitokia. Ir dar...svajaju apsiauti „batus žudikus“ (tokius labai labai aukštakulnius). O ką? Kas man, jaunai? Kas mums, jaunoms? Ar ne, merginos?

PS. Mielus mūsų laikraščelio skaitytojus kviesčiau aktyviau dalyvauti žurnalistiniuose tyrimuose ir siūlyti savo temas. Su pasiūlymais kreipkitės į mane, gimnazistę Andželiką.

„Daukantiečių žodžio“ kūrybinė grupė:

Mokytoja O.Daukšienė

Korespondentai:

Kamilė Šlimaitė, Ib klasė

Modesta Radavičiūtė, Ib klasė

Greta Čekanauskaitė, Ib klasė

Ingrida Vaitkevičiūtė, IIIa klasė

Lolita Miliešiūtė, IIIa klasė

Andželika Bliumaitė, IIIb klasė

Deimantė Čiupkovaitė, IVb klasė

Renatas Pocevičius, IIa klasė

Ligita Navardauskaitė, IIa klasė

Maketavo Rimantė Žalytė, IVb klasė